

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1979 Nr. 36

A. TITEL

*Statuut van het Internationale Gerechtshof;
San Francisco, 26 juni 1945*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Statuut zijn geplaatst in *Trb.* 1971, 55.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1971, 55.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1951, 90.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1971, 55.

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1971, 55.

Ingevolge artikel 93 van het Handvest der Verenigde Naties zijn de Staten die lid zijn van de Verenigde Naties eveneens Partij bij het onderhavige Statuut.

Behalve de in *Trb.* 1971, 55 genoemde zijn nog de volgende Staten Lid van de Verenigde Naties geworden:

Bahrein	21 september 1971
Bhoetan	21 september 1971

Qatar	21 september 1971
Oman	7 oktober 1971
de Verenigde Arabische Emiraten	9 december 1971
Bahamas	18 september 1973
de Bondsrepubliek Duitsland	18 september 1973
de Duitse Democratische Republiek	18 september 1973
Bangladesh	17 september 1974
Grenada	17 september 1974
Guinee-Bissau	17 september 1974
Kaapverdië	16 september 1975
Mozambique	16 september 1975
São Tomé en Príncipe	16 september 1975
Papoea Nieuw-Guinea	10 oktober 1975
de Comoren	12 november 1975
Suriname	4 december 1975
de Seychellen	21 september 1976
Angola	1 december 1976
Samoa	15 december 1976
Djibouti	20 september 1977
Vietnam	20 september 1977
de Salomons-eilanden	19 september 1978
Dominica	18 december 1978

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1956, 119.

J. GEGEVENS

I

Zie *Trb.* 1951, 90.

II

Aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Hof, op grond van artikel 36 van het Statuut

1. GOEDKEURING

2. AANVAARDING

Zie *Trb.* 1951, 90 en *Trb.* 1956, 119.

3. AANVAARDING DOOR ANDERE STATEN

Zie *Trb.* 1951, 90; *Trb.* 1952, 9; *Trb.* 1953, 57; *Trb.* 1956, 45; *Trb.* 1957, 235; *Trb.* 1959, 38; *Trb.* 1965, 171 en *Trb.* 1971, 55.

Oostenrijk

"I hereby declare that the Republic of Austria recognizes as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation to any other state which accepts or has accepted the same obligation, the jurisdiction of the International Court of Justice in all legal disputes referred to in paragraph 2 of Article 36 of the Statute of the International Court of Justice.

This Declaration does not apply to any dispute in respect of which the parties thereto have agreed or shall agree to have recourse to other means of peaceful settlement for its final and binding decision.

This Declaration shall remain in force for a period of five years and thereafter until it will be terminated or modified by a written declaration.

DONE at Vienna on 28 April 1971."

(sd.) FRANZ JONAS

The Federal President

Deze verklaring werd op 19 mei 1971 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Filippijnen

"I, Carlos P. Romulo, Secretary of Foreign Affairs of the Republic of the Philippines, hereby declare, under Article 36, paragraph 2, of the Statute of the International Court of Justice, that the Republic of the Philippines recognizes as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation to any other State accepting the same obligation, the jurisdiction of the International Court of Justice in all legal disputes arising hereafter concerning:

- (a) the interpretation of a treaty;
- (b) any question of international law;
- (c) the existence of any fact which, if established, would constitute a breach of an international obligation;
- (d) the nature or extent of the reparation to be made for the breach of an international obligation;

Provided, that this declaration shall not apply to any dispute—

- (a) in regard to which the parties thereto have agreed or shall agree to have recourse to some other method of peaceful settlement;
- or

(b) which the Republic of the Philippines considers to be essentially within its domestic jurisdiction; or

(c) in respect of which the other party has accepted the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice only in relation to or for the purposes of such dispute; or where the acceptance of the compulsory jurisdiction was deposited or ratified less than 12 months prior to the filing of the application bringing the dispute before the Court; or

(d) arising under a multilateral treaty, unless (1) all parties to the treaty are also parties to the case before the Court, or (2) the Republic of the Philippines specially agrees to jurisdiction; or

(e) arising out of or concerning jurisdiction or rights claimed or exercised by the Philippines—

(i) in respect of the natural resources, including living organisms belonging to sedentary species, of the sea-bed and subsoil of the continental shelf of the Philippines, or its analogue in an archipelago, as described in Proclamation No. 370 dated 20 March 1968 of the President of the Republic of the Philippines; or

(ii) in respect of the territory of the Republic of the Philippines, including its territorial seas and inland waters; and

Provided, further, that this declaration shall remain in force until notice is given to the Secretary-General of the United Nations of its termination.

DONE at Manila this 23rd day of December 1971.”.

(sd.) CARLOS P. ROMULO

Secretary of Foreign Affairs

Deze verklaring werd op 18 januari 1972 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Bijgevolg werd de verklaring van 12 juli 1947 (*Trb.* 1951, 90, blz. 9) door de Regering van de Filippijnen ingetrokken.

China

(Translated from Chinese)

New York, 5 December 1972

“Your Excellency,

I have the honour to inform Your Excellency that, with regard to the jurisdiction of the International Court of Justice, the Govern-

ment of the People's Republic of China has authorized me to make the following statement:

"The Government of the People's Republic of China does not recognize the statement made by the defunct Chinese government on 26 October 1946 in accordance with paragraph 2 of Article 36 of the Statute of the International Court of Justice concerning the acceptance of the compulsory jurisdiction of the Court."

I would request Your Excellency to communicate the above statement to all the States Members of the United Nations.

Please accept, Your Excellency, the assurances of my highest consideration."

(sd.) HUANG HUA

*Permanent Representative of the
People's Republic of China
to the United Nations*

Deze verklaring werd op 5 december 1972 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd. Zie voor de bovengenoemde Chinese verklaring van 26 oktober 1946 *Trb.* 1951, 90, blz. 6.

Costa Rica

Translated from Spanish

San José, 5 February 1973

Sir,

"The Government of the Republic of Costa Rica, considering that, having ratified the Charter of the United Nations, it is ipso-facto a party to the Statute of the International Court of Justice and that Costa Rica, as a peace-loving country and one which respects the international legal order, has faith in the law and in international judicial organs for the settlement of international disputes, has the honour, in accordance with article 36, paragraph 2, of the Statute of the International Court of Justice, to submit to you the following declaration:

The Government of Costa Rica recognizes as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation to any other State accepting the same obligation, the jurisdiction of the International Court of Justice in all legal disputes of the kinds referred to in Article 36, paragraph 2, of the Statute of the International Court of Justice. This Declaration shall be valid for a period of five years and

shall be understood to be tacitly renewed for like periods, unless denounced before the expiration of the said period.

Accept, Sir, the assurances of my highest consideration.”.

(sd.) GONZALO J. FACIO

Minister for Foreign Affairs

Deze verklaring werd op 20 februari 1973 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

El Salvador

San Salvador, 26 November 1973

Sir,

“In my capacity as Minister for Foreign Affairs and on behalf of the Government of the Republic of El Salvador,

Considering that Article 36, paragraph 5, of the Statute of the International Court of Justice provides that a declaration made under Article 36 of the Statute of the Permanent Court of International Justice makes the jurisdiction of the International Court of Justice compulsory in accordance with the terms of the original declaration,

Considering that the Government of El Salvador, in accordance with the Agreement of the Executive Authority of 26 May 1930, ratified by the Legislative Authority in accordance with Decree No. 110 of 3 July 1930, made a declaration recognizing the compulsory jurisdiction of the Permanent Court of International Justice, with the reservations set forth in the same document and on the basis of the Political Constitution of the Republic which, at the time, was that promulgated on 24 August 1886,

Considering that, after the notification of that declaration, other Political Constitutions of the Republic have been promulgated, the latest being that currently in effect as from 24 January 1962, and that moreover, after that declaration, the United Nations Charter was adopted on 26 June 1945 and the Charter of the Organization of American States on 30 April 1948, revised by the Protocol of Buenos Aires in 1967;

Considering that, consequently, the terms of the declaration must be adapted to accord with those postulated in the Political Constitution currently in effect, and with the present circumstances, bearing in mind, furthermore, the texts of similar declarations made by other States Members of the United Nations,

I therefore:

Make the following declaration:

In accordance with Article 36, paragraph 2, of the Statute of the International Court of Justice, El Salvador recognizes as compulsory *ipso facto* and without special agreement, in relation to any other State accepting the same obligation, the jurisdiction of the Court in all legal disputes concerning:

- (a) The interpretation of a treaty;
- (b) Any question of international law;
- (c) The existence of any fact which, if established, would constitute a breach of an international obligation;
- (d) The nature or extent of the reparation to be made for the breach of an international obligation.

This declaration shall apply solely to situations or facts that may arise after this date; it is made on condition of reciprocity in relation to any other State party to any dispute with El Salvador and is subject to the following exceptions, on which El Salvador does not accept the Court's compulsory jurisdiction:

- (i) disputes which the parties have agreed or may agree to submit to other means of peaceful settlement;
- (ii) disputes which, under international law, fall exclusively within the domestic jurisdiction of El Salvador;
- (iii) disputes with El Salvador concerning or relating to:
 - (1) the status of its territory or the modification or delimitation of its frontiers or any other matter concerning boundaries;
 - (2) the territorial sea and the corresponding continental slope or continental shelf and the resources thereof, unless El Salvador accepts the jurisdiction in that particular case,
 - (3) the condition of its islands, bays and gulfs and that of the bays and gulfs that for historical reasons belong to it or are under a system of joint ownership, whether or not recognized by rulings of international tribunals;
 - (4) the airspace superjacent to its land and maritime territory;
- (iv) disputes relating to or connected with facts or situations of hostilities, armed conflicts, individual or collective actions taken in self-defence, resistance to aggression, fulfilment of obligations imposed by international bodies, and other similar or related acts, measures or situations in which El Salvador is, has been or may at some time be involved;
- (v) pre-existing disputes, it being understood that this includes any dispute the foundations, reasons, facts, causes, origins,

definitions, allegations or bases of which existed prior to this date, even if they are submitted or brought to the knowledge of the Court hereafter; and

- (vi) disputes that may arise over the interpretation or implementation of a multilateral treaty unless (i) all the parties to the treaty are also parties in the case before the Court, or (ii) El Salvador expressly accepts the Court's jurisdiction in that particular case.

This declaration revokes and replaces the previous declaration made before the Permanent Court of International Justice and will remain in effect for a period of five years from this date. The above shall not prejudice the right which El Salvador reserves to be able at any time to modify, add to, clarify or derogate from the exceptions presented in it.

This declaration is made in compliance with Executive Agreement No. 826 of 24 November 1973, ratified by the Legislative Authority under Decree No. 488 of 26 November 1973.

I respectfully request you to be good enough to take the appropriate action with this declaration and to have it registered immediately in accordance with the practice established on the basis of the United Nations Charter.

Accept, Sir, the assurances of my highest consideration."

(sd.) MAURICIO A. BORGONOVO POHL

*Minister for Foreign Affairs
of El Salvador*

Deze verklaring werd op 26 november 1973 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd. De eerdere verklaring (zie blz. 19 van Trb. 1951, 90) is door de bovenstaande verklaring herroepen en vervangen.

Australië

"Whereas on the first day of November one thousand nine hundred and forty-five Australia ratified the Charter of the United Nations of which the Statute of the International Court of Justice is an integral part; and

Whereas Australia made a declaration under paragraph 2 of Article 36, of the said Statute on the sixth day of February, one thousand nine hundred and fifty-four; and

Whereas Australia desires to withdraw the said declaration;

The Government of Australia hereby withdraws the said declaration and declares for and on behalf of Australia that it recognises

as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation to any other State accepting the same obligation, the jurisdiction of the International Court of Justice, in conformity with paragraph 2 of Article 36 of the Statute of the Court, until such time as notice may be given to withdraw this declaration.

The Government of Australia further declares that this declaration does not apply to any dispute in regard to which the parties thereto have agreed or shall agree to have recourse to some other method of peaceful settlement.

IN WITNESS WHEREOF, I, Edward Gough Whitlam, Prime Minister acting for and on behalf of the Minister of State for Foreign Affairs of Australia, have hereunto set my hand and affixed the seal of the Minister of State for Foreign Affairs.

DATED this thirteenth day of March, one thousand nine hundred and seventy-five.”.

(sd.) E. G. WHITLAM

*Prime Minister acting for and on behalf
of the Minister of State for Foreign
Affairs of Australia*

Deze verklaring, houdende kennisgeving van de beëindiging van de verklaring van 6 februari 1954 (*Trb.* 1956, 45, blz. 2) en aanvaarding van de verplichte rechtsmacht, werd op 17 maart 1975 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Noorwegen

“I hereby declare on behalf of the Royal Norwegian Government that Norway recognizes as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation to any other State accepting the same obligation, that is on condition of reciprocity, the jurisdiction of the International Court of Justice in conformity with Article 36, paragraph 2, of the Statute of the Court, for a period of five years as from 3 October, 1976. This declaration shall thereafter be tacitly renewed for additional periods of five years, unless notice of termination is given not less than six months before the expiration of the current period; provided, however, that the Royal Norwegian Government, having regard to Article 95 of the Charter of the United Nations, reserves the right at any time to amend the scope of this declaration

in the light of the results of the Third United Nations Conference on the Law of the Sea in respect of the settlement of disputes.

New York, 2 April, 1976.”

(sd.) O. ALGÅRD

*Permanent Representative of
Norway to the United Nations*

Deze verklaring werd op 2 april 1976 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Bovenstaande verklaring vervangt de verklaring afgelegd door de Regering van Noorwegen van 17 november 1956 (*Trb.* 1957, 235, blz. 3).

Nieuw-Zeeland

22 September 1977

Sir,

“I have the honour, by direction of the Minister of Foreign Affairs of New Zealand, to declare on behalf of the Government of New Zealand:

- (i) The acceptance by the Government of New Zealand of the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice by virtue of the Declaration made on 1 April 1940 under Article 36 of the Statute of the Permanent Court of International Justice, and made applicable to the International Court of Justice by paragraph 5 of Article 36 of the Statute of that Court, is hereby terminated;
- (ii) The Government of New Zealand accepts as compulsory, ipso facto, and without special agreement, on condition of reciprocity, the jurisdiction of the International Court of Justice in conformity with paragraph 2 of Article 36 of the Court over all disputes other than:
 - (1) Disputes in regard to which the parties have agreed or shall agree to have recourse to some other method of peaceful settlement.
 - (2) Disputes in respect of which any other party to the dispute has accepted the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice only in relation to or for the purpose of the dispute; or where the acceptance of the Court's compulsory jurisdiction on behalf of any other party to the dispute was deposited or ratified less than twelve months prior to the filing of the application bringing the dispute before the Court.
 - (3) Disputes arising out of or concerning the jurisdiction or rights claimed or exercised by New Zealand in respect

of the exploration, exploitation, conservation or management of the living resources in marine areas beyond and adjacent to the territorial sea of New Zealand but within 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea is measured.

This Declaration shall remain in force for a period of five years from 22 September 1977 and thereafter until the expiration of six months after notice has been given of the termination of this Declaration provided that the Government of New Zealand reserves the right at any time to amend this Declaration in the light of the results of the Third United Nations Conference on the Law of the Sea in respect of the settlement of disputes.

Accept, Sir, the assurances of my highest consideration.”

(sd.) M. J. C. TEMPLETON

*Permanent Representative
of New Zealand to the
United Nations*

De verklaring afgelegd door de Regering van Nieuw-Zeeland van 1 april 1940 (*Trb.* 1951, 90, blz. 23) is ingetrokken.

El Salvador

Translated from Spanish

New York, 24 November 1978

Sir,

“On the specific instructions of the Government of El Salvador, I have the honour to inform you, for the purposes of the necessary legal formalities, that the Executive Power of my country has decided, by Decision No. 673, promulgated on 31 October 1978, to extend for 10 years as from 26 November 1978 its acceptance of the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice, subject to all the exceptions and reservations contained in Executive Decision No. 826 of 24 November 1973, as ratified by Legislative Decree No. 488 of 26 November 1973 and published in the *Diario Oficial* of that date. That acceptance was communicated to you by the then Minister of Foreign Affairs of El Salvador in Note No. 19701 of 26 November 1973, which was deposited on that date with the Secretariat of the United Nations, as stated in Note LE 221/1 (1-4), of 30 November 1973, addressed to this mission and signed by the Legal Counsel of the United Nations.

I must point out that, under the above-mentioned Executive Decision No. 673 of 31 October, “El Salvador still reserves the right at any time to modify, add to, explain or derogate from the excep-

tions under which it accepted such jurisdiction". That Executive Decision was ratified by the Honourable Legislative Assembly of El Salvador by Decree No. 89 promulgated on 23 November 1978, article II of which provides that it will enter into force from the date of its publication in the *Diario Oficial*, which occurred on 23 November.

I should be grateful if you would arrange to take the necessary actions, in accordance with Article 36 of the Court's Statute, with regard to this declaration of the extension of the Republic of El Salvador's recognition of the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice.

Accept, Sir, the assurances of my highest consideration."

(sd.) M. RAFAEL URQUIA

Ambassador, Permanent Representative

Deze verklaring werd op 27 november 1978 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

III

Aanvaarding van de rechtsmacht van het Hof door Staten die geen Partij zijn bij het Statuut

Zie *Trb.* 1956, 45 en 119 en *Trb.* 1965, 171.

In overeenstemming met de voorwaarden, vastgesteld door de Veiligheidsraad bij resolutie van 15 oktober 1946 tot uitvoering van artikel 35, tweede lid, van het Statuut heeft de Bondsrepubliek Duitsland¹⁾ op 22 november 1971 ter griffie van het Hof een verklaring d.d. 29 oktober 1971 en op 24 januari 1972 een verklaring d.d. 22 december 1971 nedergelegd, waarin de rechtsmacht van het Hof wordt aanvaard.

De hierboven bedoelde verklaringen van de Bondsrepubliek Duitsland luiden als volgt:

de Bondsrepubliek Duitsland

Bonn, le 29 octobre 1971.

Monsieur le Greffier,

„Au nom de la République fédérale d'Allemagne et me référant à la décision du Conseil de Sécurité en date du 15 octobre 1946, j'ai l'honneur de faire la déclaration suivante:

En ce qui concerne tous les litiges qui pourraient naître entre elle et la République d'Islande au sujet d'une extension de la souve-

¹⁾ Op 18 september 1973 is de Bondsrepubliek Duitsland Partij geworden bij het Statuut.

raineté de l'Islande dans le domaine de la pêche, la République fédérale d'Allemagne, conformément au chiffre 5 de l'échange de notes germano-islandais du 19 juillet 1961 (Recueil des Traités, Vol. 409, 1961, p. 47, n° 5877, enregistré par l'Islande le 27 septembre 1961), reconnaît ipso facto et sans accord spécial la compétence de la Cour internationale de Justice.

Cette reconnaissance de la compétence de la Cour internationale de Justice a lieu conformément à la Charte des Nations Unies ainsi qu'aux termes et dans les conditions du Statut et du Règlement de la Cour.

La République fédérale d'Allemagne s'engage à exécuter de bonne foi les arrêts de la Cour et à assumer toutes les obligations incombant à un membre des Nations Unies en vertu de l'article 94 de la Charte.

Je vous prie, Monsieur le Greffier, d'agréer les assurances de ma haute considération."

(s.) FRANK

de Bondsrepubliek Duitsland

Bonn, le 22 décembre 1971.

Monsieur le Greffier,

„Au nom de la République fédérale d'Allemagne et me référant à la décision du Conseil de Sécurité des Nations Unies en date du 15 octobre 1946, j'ai l'honneur de faire la déclaration suivante:

En ce qui concerne tous les litiges qui pourraient naître entre elle et l'une des parties à la Convention de Vienne sur les relations consulaires en date du 24 avril 1963 et au Protocole de signature facultative concernant le règlement obligatoire des différends, dans le cadre dudit Protocole, la République fédérale d'Allemagne reconnaît la compétence de la Cour internationale de Justice. Cette déclaration s'applique aussi aux litiges qui, dans le cadre de l'article IV du Protocole de signature facultative concernant le règlement obligatoire des différends, pourraient naître du Protocole de signature facultative concernant l'acquisition de la nationalité.

Cette reconnaissance de la compétence de la Cour internationale de Justice a lieu conformément à la Charte des Nations Unies ainsi qu'aux termes et dans les conditions du Statut et du Règlement de la Cour. La République fédérale d'Allemagne s'engage à exécuter de bonne foi les arrêts de la Cour et à assumer toutes les obligations incombant à un membre des Nations Unies en vertu de l'article 94 de la Charte.

Veillez agréer, Monsieur le Greffier, les assurances de ma très haute considération."

(s.) FRANK

Opdracht van rechtsmacht aan het Hof door bepalingen in internationale overeenkomsten

Zie *Trb.* 1956, 45 *Trb.* 1965, 171 en *Trb.* 1971, 55.

Voor het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart (Chicago, 7 december 1944) zie ook *Trb.* 1973, 109.

Voor het Statuut van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (Londen, 16 november 1945) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1977, 176.

Voor het Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie (New York, 22 juli 1946) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1977, 151.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie (Versailles, 28 juni 1919) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1977, 105.

Voor het Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de Gespecialiseerde Organisaties (New York, 21 november 1947) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1978, 76.

Voor het Verdrag nopens de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie (Genève, 6 maart 1948) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1978, 63.

Voor het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee door olie (Londen, 12 mei 1954) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1977, 81.

Voor het Verdrag nopens de oprichting van de „Eurofima” (Bern, 20 oktober 1955) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1976, 109.

Voor het Europees Vestigingsverdrag (Parijs, 13 december 1955) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 109.

Voor het Protocol van facultatieve ondertekening inzake de verplichte beslechting van geschillen (Genève, 29 april 1958) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1971, 225.

Voor het Verdrag inzake Antarctica (Washington, 1 december 1959) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1978, 141.

Voor het Verdrag nopens de bestrijding van discriminatie in het onderwijs (Parijs, 15 december 1960) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1972, 134.

Voor het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen (New York, 30 maart 1961) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 108.

Voor het Verdrag tot oprichting van een Europese Organisatie voor Ruimteonderzoek (Parijs, 14 juni 1962) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1976, 33.

Voor het Verdrag inzake de huwelijkstoestemming, de minimumleeftijd waarop een huwelijk mag worden aangegaan en de registratie van huwelijken (New York, 10 december 1962) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1976, 26.

Voor de Overeenkomst inzake misdrijven en bepaalde andere handelingen begaan aan boord van vliegtuigen (Tokio, 14 september 1963) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1974, 168.

Voor het Protocol betreffende de status van vluchtelingen (New York, 31 januari 1967) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1971, 149.

Voor de Internationale Overeenkomst inzake de procedure voor de vaststelling van tarieven voor geregelde luchtdiensten (Parijs, 10 juli 1967) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1976, 82.

Voor de Overeenkomst tot instelling van de Europese Conferentie inzake Moleculaire Biologie (Genève, 13 februari 1969) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1974, 24.

Voor de Internationale Gezondheidsregeling (Genève, 25 juli 1969) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1976, 15.

Volgens de laatste opgave van het Hof wordt voorts in de volgende voor het Koninkrijk der Nederlanden van kracht zijnde internationale overeenkomsten rechtsmacht opgedragen aan het Hof:

Verdrag tot bestrijding van het wederrechtelijk in zijn macht brengen van luchtvaartuigen; 's-Gravenhage, 16 december 1970; artikel 12. Tekst en vertaling in *Trb.* 1971, 50. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1974, 170.

Handelsverdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, Leden van de Benelux Economische Unie, en de Unie van Socialistische Sowjet-Republieken; Brussel, 14 juli 1971; artikel 11. Tekst in *Trb.* 1971, 160. Zie ook *Trb.* 1973, 88.

Universele Auteursrechtconventie, zoals op 24 juli 1971 te Parijs herzien, met Verklaring, Resolutie en twee Protocollen; Parijs, 24 juli 1971; artikel XV. Tekst in *Trb.* 1972, 114. Vertaling in *Trb.* 1976, 37.

Verdrag tot bestrijding van wederrechtelijke gedragingen gericht tegen de veiligheid van de burgerluchtvaart; Montreal, 23 september 1971; artikel 14. Tekst en vertaling in *Trb.* 1971, 218. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1974, 169.

Overeenkomst inzake de oprichting van het Internationaal Instituut voor Technologie-Management, met bijbehorend Handvest; Parijs, 6 oktober 1971; artikel 7 van het bijbehorend Handvest. Tekst in *Trb.* 1971, 213. Zie ook *Trb.* 1974, 234.

Overeenkomst tot oprichting van het Europees Laboratorium voor Moleculaire Biologie (met Bijlage); Genève, 10 mei 1973; artikel XII. Tekst en vertaling in *Trb.* 1973, 162. Zie ook *Trb.* 1974, 160.

Protocol betreffende zeelieden-vluchtelingen; 's-Gravenhage, 12 juni 1973; artikel II. Tekst en vertaling in *Trb.* 1973, 122. Zie ook *Trb.* 1975, 22.

Opdracht van niet-rechterlijke functies aan het Hof of zijn President door bepalingen in internationale overeenkomsten

Zie *Trb.* 1956, 45, *Trb.* 1965, 171 en *Trb.* 1971, 55.

Voor de Overeenkomst betreffende het Internationale Monetaire Fonds (Washington, 27 december 1945) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1978, 80.

Voor de Overeenkomst betreffende de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling (Washington, 27 december 1945) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1977, 41.

Voor het Verdrag van de Wereld Meteorologische Organisatie (Washington, 11 oktober 1947) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1975, 129.

Voor de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Japan betreffende luchtdiensten ('s-Gravenhage, 17 februari 1953), zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 177.

Voor de Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden (Londen, 27 februari 1953) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1976, 129.

Voor het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat inzake sociale verzekering (Bern, 28 maart 1958) zie ook *Trb.* 1971, 214.

Voor de Overeenkomst inzake bijstand ten behoeve van Suriname (New York, 12 augustus 1960) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1974, 87.

Voor het Internationaal Verdrag tot samenwerking in het belang van de veiligheid van de luchtvaart „EUROCONTROL” (Brussel, 13 december 1960) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1971, 129.

Voor de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Tunesische Republiek inzake de bevordering van kapitaalinvesteringen en de bescherming van eigendom (Tunis, 23 mei 1963) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1972, 75.

Voor de Overeenkomst inzake economische en technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Ivoorkust (Abidjan, 26 april 1965) zie ook *Trb.* 1972, 21.

Voor de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Senegal inzake economische en technische samenwerking (Dakar, 12 juni 1965) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1972, 122.

Voor de Overeenkomst inzake economische en technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Kameroen (Jaoende, 6 juli 1965) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 107.

Voor de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Europese Organisatie voor ruimteonderzoek inzake de oprichting en het functioneren van het Europese Centrum voor ruimtevaart-techniek ('s-Gravenhage, 2 februari 1967) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1976, 59.

Voor de Overeenkomst inzake economische en technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Republiek Tanzania (Dar es Salaam, 14 april 1970) zie ook *Trb.* 1972, 100.

Voor de Raamovereenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Wereldvoedselprogramma der Verenigde Naties/FAO betreffende hulp van het Wereldvoedselprogramma aan Suriname (Rome, 24 juli 1970) zie ook *Trb.* 1971, 64.

Voor de Overeenkomst inzake economische en technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Democratische Republiek Soedan (Khartoem, 22 augustus 1970) zie ook *Trb.* 1972, 52.

Voorts worden in de volgende voor het Koninkrijk der Nederlanden van kracht zijnde internationale overeenkomsten aan het Hof of aan de President van het Hof functies opgedragen, die van niet-rechterlijke aard zijn (benoeming van scheidsrechters, benoeming van leden van een verzoeningscommissie enz.).

Verdrag inzake de doorvoerhandel van en naar Staten zonder zee-kust; New York, 8 juli 1965; artikel 16. Tekst en vertaling in *Trb.* 1966, 168. Zie ook *Trb.* 1972, 4.

Overeenkomst inzake de oprichting van het Afrikaans Ontwikkelingsfonds, met Bijlagen; Abidjan, 29 november 1972; artikel 53. Tekst en vertaling in *Trb.* 1973, 51. Zie ook *Trb.* 1974, 48.

Overeenkomst tussen bepaalde Lid-Staten van de Europese Organisatie voor Ruimteonderzoek en de Europese Organisatie voor Ruimteonderzoek betreffende de uitvoering van het ruimtelaboratoriumprogramma, met Bijlagen; Neuilly-sur-Seine, 15 februari 1973; artikel 13. Tekst en vertaling in *Trb.* 1974, 104. Zie ook *Trb.* 1979, 21.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Socialistische Federatieve Republiek Joegoslavië inzake de bescherming van investeringen, met brieven; Belgrado, 16 februari 1976; artikel 11. Tekst en vertaling in *Trb.* 1976, 40. Zie ook *Trb.* 1977, 36.

Overeenkomst tot instelling van het Internationaal Fonds voor Agrarische Ontwikkeling; Rome, 13 juni 1976; artikel 11. Tekst en vertaling in *Trb.* 1977, 55. Zie ook *Trb.* 1978, 22.

Uitgegeven de tweede maart 1979.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. VAN DER KLAUW